

Hertil kommer ønsket om udbygning af mulighederne for friluftslivet, som er et hovedelement i Miljøministeriets »grønne strategi«, jf. redegørelsen til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg af 2. marts 1987 om naturbevaring og friluftsliv.

I december 1986 afgav Landbrugsministeriets skovpolitiske udvalg betænkning om en fremtidig skovpolitik. På baggrund heraf samt på baggrund af redegørelsen om de marginale jorder og de senere års mange initiativer på skov- og naturområdet fremsendte regeringen i april 1987 sin skovpolitiske redegørelse til Folketinget. Heri anføres, at af forsyningsmæssige, økonomiske, beskæftigelsesmæssige, miljømæssige og friluftsmæssige årsager skal skovtilplantningen forøges væsentligt. Tilplantningen skal bl.a. ske ved offentlig skovtilplantning.

Hovedsigtet med det samtidigt fremsatte forslag til skovlov er at bevare og værne de danske skove samt at forøge og forbedre både træproduktionen og varetagelsen af miljø- og naturhensyn. Skovloven skal således bl.a. medvirke til at øge skovarealet, fremme det flersidige skovbrug og styrke rådgivning og information om god skovdrift.

Ekstensivering

Som følge af den økonomiske og strukturelle udvikling inden for landbrugserhvervet forventes der i de kommende år en stadig øget ekstensivering af landbrugsdriften, eksempelvis ved at arealerne braklægges eller udlægges med vedvarende græs. For at påvirke udviklingen, således at denne ekstensivering sker på den miljømæssigt mest fordelagtige måde, er det nødvendigt med direkte eller indirekte økonomisk støtte, jf. også nedenfor omtalen af EF's udtagings- og ekstensiveringsordninger.

Skovtilplantning

Overalt i verden er offentlig skovdrift et anerkendt og udbredt middel i den nationale skovpolitik. I Danmark udgør offentligt ejede skove 39 pct. af det samlede skovareal mod 42 pct. i EF-landene som helhed. Baggrunden for ønsket om offentligt ejede skove er, at der i driften af disse bedre kan lægges vægt på såvel at fremme en flersidig produktion af træ og træprodukter som at tilgodese naturværdier og fritidsgoder, ligesom samfundets målsætning normalt vil være en anden, og tidshorisonten normalt længere end en privat ejers. De naturkvaliteter og fritidsgoder, der er og ønskes frembragt i skovene, kan blive en så stor økonomisk belastning for den private ejer, at det er oplagt at fremme dem gennem statskovdrift, ligesom de øvrige skovpolitiske mål mere direkte kan nås gennem statsdrift.

Ved statsdrift anlægges en samfundsmæssig ressourcebetragtning. Der opbygges vedmassereserver med høj værdi med henblik på at afbøde forsyningsmæssige krisesituationer, stabilisering af træmarkedet etc., uden at den kortsigtede, privatøkonomiske side af sagen bliver dominerende. Statskovene kan endvidere i et samspil med den private skovsektor sikre arbejdspladserne i følgeindustrierne gennem f.eks. etablering af råtrælagre og merhugst når industrien mangler træ. Herudover er statskovene velegnede til at skabe arbejdspladser i perioder med arbejdsløshed.

Både private og offentlige skove giver mulighed for såvel produktion som immaterielle goder. Forskellen mellem de to ejerformer ligger især i muligheden for og pligten til at tilgodese de sidstnævnte hensyn. De offentlige skove har således en forpligtigelse til at opretholde større arealer med løvskov, arealer med danske træarter og at bevare overmodne bevoksninger, stævningsskove m.v. Samtidig vil de offentlige skove lettere kunne stille faciliteter til rådighed for publikum. De offentlige skove er åbne for almenhedens færdsel uden begrænsninger, medens publikum i de private skove alene må færdes på skovvejene i dagtimerne.

Den statslige skovtilplantning kan endvidere benyttes til demonstration og vejledning for private, der ønsker at plante skov.

Statslig erhvervelse og tilplantning udelukker ikke senere salg af skove til private. I forbindelse med sådanne frasalg skal det dog sikres, at der ikke sker en tilsidesættelse af de hensyn, der nævnes i lovforslagets formålsparagraf eller andre hensyn, som skal sikres gennem en statslig arealforvaltning.

Statslig skovtilplantning vil finde sted i udpegede skovtilplantningsområder. Denne udpegnings vil i overensstemmelse med samtidigt fremlagt forslag til ændring af regionplanlovene ske ved planlægning af skovrejsningsområder i forbindelse med regionplanlægningen.

Skovtilplantning i et moderat tempo vil være at foretrække. Herigennem sikres en sikker forsyning med det rette frø- og plantemateriale, en jævn udvikling i behovet for arbejdskraft og senere jævnt udbytte af træ og træprodukter. Den langsomme skovtilplantning minimerer samtidig risikoen for fejlinvesteringer.

En skovtilplantning i moderat tempo vil af sig selv medføre, at der opnås en jævn fordeling af alle aldre i skoven. Heryed undgås de store monotone flader af ensaldrende skov. Et sådant varieret skovbillede har oplevelsesmæssigt og naturmæssigt et stort indhold. Samtidig vil det være muligt løbende at eksperimen-